

Reactie op internetconsultatie nota van wijziging Wet regulering sekswerk

Wij hebben kennisgenomen van de Nota van Wijziging Wet regulering sekswerk. Wij vinden het een positieve ontwikkeling dat daarmee ook de prostitutie buiten seksinrichtingen om wordt gereguleerd door middel van een vergunningensysteem. Dat kan eraan bijdragen om de branche uit de illegaliteit te halen en daaraan eisen te stellen op bijvoorbeeld het gebied van hygiëne, gezondheid en veiligheid. Wij zien dat er een landelijk vergunningensysteem en register wordt ingevoerd in plaats van de ruimte die artikel 151a Gemeentewet bood om gemeenten hiervoor zelf een systeem in hun verordening op te nemen. Dat zorgt voor uniformiteit en dat beoordelen wij als positief. Wel valt ons het volgende op.

- Er worden twaalf tot achttien gemeenten aangewezen die prostitutievergunningen gaan verstrekken (artikel 3 van het wetsvoorstel). Zien wij het goed dan wordt daarmee een klein gedeelte van gemeenten verantwoordelijk voor het verlenen van de vergunning voor prostituees in niet alleen haar eigen gemeente, maar ook voor buurgemeenten. Dat zou betekenen dat gemeenten die nu nog bepalen dat zij geen vergunning willen verlenen aan een seksinrichting, burgemeesters voor andere gemeenten anders kan gaan bepalen. Artikel 38, lid 1 van het wetsvoorstel bepaalt tegelijkertijd dat met het toezicht in een gemeente op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet zijn belast de bij besluit van de burgemeester aangewezen ambtenaren van de gemeente. De vraag is of betreffende gemeenten die vergunningen gaan verstrekken ook verantwoordelijk worden voor de handhaving. Dat zou een bijzondere situatie opleveren die wij nog niet eerder hebben gezien. Toezichthouders van vergunningverlenende gemeenten lijken dan toezicht te moeten gaan houden in andere gemeenten. Op dat gebied lijkt ons een verduidelijking gewenst.
- Na het gesprek direct na inschrijving wordt voorgesteld een herhaalgemak in te voeren dat plaatsvindt één jaar na inschrijving van de vergunning in het landelijk register prostitutievergunningen (artikel 8a wetsvoorstel). Die ontwikkeling lijkt positief, maar onduidelijk is welke sanctie staat er op niet-naleving van het houden van een tweede gesprek. Ook geeft de toelichting op de nota van wijziging nog geen duidelijkheid over wie verantwoordelijk draagt dat het gesprek plaatsvindt, nu het niet plaatsvinden van het gesprek niet altijd een aan de prostituee verwijtbare oorzaak zijn.
- Ook zou het goed zijn in het wetsvoorstel aandacht te besteden aan het volgende. Bij regulering van zelfstandige prostitutie zal logischerwijs een waterbedeffect optreden naar de illegale branche. Inmiddels is bekend dat online handhaving niet zonder slag of stoot gaat en vraagt om een andere aanpak dan in het fysieke domein. Zo is gebleken dat online monitoring door gemeenten niet in alle gevallen zomaar mag en geoorloofd is (<https://akd.eu/nl/insights/blogreeks-online-monitoring-door-gemeenten-intro>). Het valt ons op dat daar in het wetsvoorstel nagenoeg geen aandacht aan is besteed, terwijl dat juist hier voor de hand ligt. Hoe wordt de reclamering van illegale prostitutie online gehandhaafd? Welke gemeente is er dan bevoegd om handhavend op te treden en welke middelen kunnen zij daarbij inzetten? Ook is onduidelijk hoe de Wet gemeentelijk toezicht seksbedrijven die een grondslag gaat geven voor gegevensverwerking ter handhaving van de bedrijfsmatige vergunning in dit voorstel geïmplementeerd wordt, nu blijkt dat artikel 151a Gemeentewet zal komen te vervallen.

Mariëtta Buitenhuis

Advocaat & specialist openbare orde

AKD